

Noční monolog

Lenka Filipová

1. Jít za noční duhou snad směšné se zdá
Kdo slunci však věří i když tma duhu skryla
Ten cestu k ní zná

2. Tam kde končí nebe ona prý chodí spát
To říkal jsi často a na místo sebe
Duhu chtěl jsi mi dát

R: Mně stačilo málo míň než se může zdát
Já nechtěla duhu, já chtěla jen tebe
Já se neměla ptát, tam kde měls říct "jistě"
Ty řekl jsi "snad"

Zeptej se ptáků
I zlomená křídla bolí mnohem míň
Než bolí ten pád

3. Tak vem si svou duhu, není už o co stát
Přijde zas chvíle, sám poznáš tu bolest
A začneš se bát

R: Až zůstaneš sám, pak mi za pravdu dáš, hm dáš
Poznáš že umí bolet to mrazivý slůvko
Víc než může se zdát
Tam kde láska chce slyšet "jistě"
Nikdy neříkej "snad"

Zeptej se ptáků...

R: A navzdory snům, já už nechci se bát
Už ti nebudu lát, staň se co se má stát
I kdybych ti měla lhát
Tak až se zase zeptáš
Zda tě mám ještě ráda
Řeknu: nevím, nevím "snad"

Zeptej se ptáků...